

LAKIALOITE 7/2000 vp

Laki kalastuslain 76 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Lakialoitteessa ehdotetaan muutettavaksi vuoden 1982 kalastuslain (286/1982) 9. lukuun kuuluvaa ja kalastuslain muutoksen (22.12.1993/1355) mukaista 76 §:n 1 momenttia kalastusalueen hallituksen rakenteen täsmentämiseksi. Aloite on tarkoitettu rinnakkaislakialoitteeksi hallituksen esitykselle HE 198/1999 vp ja käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Kalastuslain vuonna 1982 tapahtuneen uudistuksen keskeisiä tavoitteita oli vesien omistussellisesta pirstoutuneisuudesta kalastukselle ja kalavesien hoidolle aiheutuvien haittojen vähentäminen. Tätä varten lakiin sisällytettiin säännökset kalastusaluejärjestelmästä, jonka tavoitteena on kalatalouden edistäminen ja kalastuslain 1 §:ssä mainittujen tavoitteiden toteuttaminen. Kalastusta harjoitettaessa on siten pyrittävä vesialueiden mahdollisimman suureen pysyvään tuottavuuteen samalla pitäen erityistä huolta kalakannan järkipäisestä käytöstä ottaen huomioon kalataloudelliset näkökohdat sekä kalakan hoidosta huolehtiminen. Pääsääntöisesti oikeus kalastuksen harjoittamiseen ja siitä määräämiseen kuuluu vesialueen omistajalle, mutta kalastuslainsäädännössä on määritelty eräitä kansalaisille kuuluvia vapakalastukseen liittyviä maksuttomia ja maksullisia yleiskalastusoikeuksia.

Jokaisen kalastusalueen on edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja kalastuslain tarkoittaman kalastuksen ylläpitämiseksi laadittava noudatettavakseen käyttö- ja hoitosuunnitelma omalle alueelleen. Kalastuslain 79—82 §:ssä määritelty käyttö- ja hoitosuunnitelma ja monet muutkin kalastusalueen kalavesien käyttöä kos-

kevat suunnitelmat ja määräykset valmistellaan kalastusalueen hallituksessa ja hyväksytään kalastusalueen kokouksessa. Viimeksi mainitussa kokouksessa tulee kalastuslain 73 §:n mukaisesti olla läsnä myös ammattikalastajajärjestöjen ja virkistyskalastajajärjestöjen edustajat, mikäli alueella on näitä edustavien rekisteröityjen yhdistysten toimintaa. Enemmistö kokousedustajista on tietysti aina vesialueen omistajia tai heidän edustajiaan, kuten kalastuslakia vuonna 1982 säädettäessä tavoiteltiin. Kalastusalueeseen pyrittiin saamaan laaja asiantuntemus kaikilta kalastuksen alueilta, ja siksi silloiseen kalastusalueen valtuuskuntaan valittiin ammattikalastaja- sekä virkistyskalastajajärjestöjen edustajia. Valtuuskuntarakenteesta siirryttiin nykyiseen kokouskäytäntöön vuoden 1993 lainmuutoksessa.

Arkipäivän toiminnassa on käynyt ilmi, että kalastusalueen hallituksessa tapahtuvalla asioiden valmistelulla on keskeinen merkitys kalastusalueen koko toiminnalle. Tämän vuoksi on syytä vahvistaa ja samalla monipuolistaa hallituksen rakennetta käsittämään yksi edustaja sekä ammattikalastajajärjestöistä että virkistyskalastajajärjestöistä. Nämä kaksi jäsentä kymmenestä eivät muuttaisi vesialueen omistajien enemmistövaltaa kalastusalueen hallituksessa, mutta toisivat sekä valmistelu- että myös toimeenpanovaiheisiin lisää nykyiseen kalavesien monipuoliseen hyödyntämiseen liittyvää asiantuntemusta.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

kalastuslain 76 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetun kalastuslain (286/1982) 76 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1355/1993, seuraavasti:

76 §

Kalastusalueen hallitukseen kuuluu kymmenen kalastusalueen kokouksen valitsemaa jäsentä, joista yhden tulee edustaa 73 §:n 4 kohdassa tarkoitettuja järjestöjä ja yhden 73 §:n 5 kohdassa tarkoitettuja järjestöjä. Kalastusalueen kokous valitsee hallitukseen valittujen jäsenten jou-

kosta yhden puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2000

Markku Markkula /kok
Raimo Mähönen /sd